SFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW NARODOWEGO INSTYTUTU WOLNOŚCI – CENTRUM ROZWOJU SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO W RAMACH FUNDUSZU INICJATYW MIĘDZYNARODOWEGO ROKU WOLONTARIATU

Scenariusz 2. Dogadajmy się

Warsztat terenowy o komunikacji: jak jasno mówić, uważnie słuchać i ufać sobie nawzajem

Uczestnicy	dzieci w wieku 8–12 lat, grupa do 12 osób
Prowadzący	wolontariusze w wieku 12–17 lat, pod superwizją dwóch trenerek
Czas	60 min przygotowania wolontariuszy + 120 min warsztatu
Miejsce	las lub park z drzewami, najlepiej z małym strumykiem lub powalonym pniem

Cel

Dzieci ćwiczą rozmowę i uzgadnianie w parach i grupach, dawanie jasnych wskazówek i zaufanie do osoby, która je prowadzi. Wolontariusze ćwiczą przekazywanie instrukcji tak, żeby wszyscy wiedzieli, co robić.

Część 1. Przygotowanie wolontariuszy (60 min, z trenerkami)

- Powitanie i zebranie oczekiwań: z czym przychodzimy, czego chcemy się dziś nauczyć jako prowadzący.
- Zaplanowanie działań i podział ról: kto wita uczestników, kto tłumaczy zadania, kto opiekuje się którą grupą.
- Przygotowanie ćwiczeń w terenie i sprawdzenie ich na sobie: wolontariusze wykonują każde zadanie jak uczestnicy.
- Ewaluacja próby i wprowadzenie poprawek: co jest niejasne, co za trudne, co trzeba zmienić przed przyjściem dzieci.

Część 2. Warsztat dla dzieci (120 min, prowadzą wolontariusze)

Czas	Działanie
10 min	**Przywitanie uczestników.** Wolontariusze witają dzieci, przedstawiają temat dnia i dzielą uczestników na pary i małe grupy.
25 min	**Nasza wspólna rzecz z gliny.** Pary rozmawiają, żeby znaleźć coś, co interesuje obie osoby. Dopiero gdy to ustalą, lepią tę wspólną rzecz z gliny. Liczy się rozmowa: pytanie, słuchanie, szukanie tego, co łączy.
30 min	**Domek dla leśnego stworka.** Każda grupa dostaje małą figurkę mieszkańca lasu i buduje dla niej szałas z patyków, liści i mchu. Grupa musi uzgodnić, gdzie stanie domek, jak go zbudować i jak ozdobić.
35 min	**Lina ślepców i przeprawa.** Między drzewami rozpięta jest lina. Jedna osoba ma zasłonięte oczy i trzyma rękę na linie, druga prowadzi ją słowem i dotykiem. Potem zmiana ról. Na trasie dzieci przeskakują przez strumyk i przechodzą przez pień, wspierając się i asekurując nawzajem.
20 min	**Krąg podsumowujący.** Wszyscy siadają razem. **Wolontariusze:** co się udało, co chcemy poprawić, jak czuliśmy się w roli prowadzących, co zrobiliśmy bardzo dobrze, co wymaga wzmocnienia. **Dzieci:** czy zajęcia się podobały i co najbardziej, które zadanie było najciekawsze, czy lepiej pracuje się w grupie ze starszymi wolontariuszami niż samodzielnie.

Rola wolontariuszy i trenerek

Wolontariusze są przy grupach uczestników przez cały warsztat: tłumaczą zadania, pokazują, asystują i dbają, żeby każde dziecko miało swoją rolę. Trenerki są obecne cały czas, czuwają nad bezpieczeństwem i wspierają wolontariuszy, ale nie przejmują prowadzenia, jeśli nie jest to konieczne.

Materiały

lina (ok. 30 m), opaski na oczy, glina (ok. 200 g na parę), małe figurki zwierząt leśnych, płachta do siedzenia w kręgu. Bez wydruków.

Bezpieczeństwo

Linę mocujemy na wysokości pasa dziecka, z dala od ostrych gałęzi. Przy strumyku i pniu stoi wolontariusz lub trenerka. Prowadzący na linie mówi wyraźnie i uprzedza o każdej przeszkodzie. Nie zostawiamy w lesie gliny ani elementów szałasów, które nie są naturalne.

Scenariusz opracowany przez wolontariuszy i trenerki Fundacji Cuprum Potentia w projekcie „Wolontariat Misja Odporność”. Udostępniony na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 (CC BY 4.0).
Projekt dofinansowano w ramach zadania Impuls Wolontariatu 2026 finansowanego ze środków Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w ramach Rządowego Programu Funduszu Inicjatyw Międzynarodowego Roku Wolontariatu.